

Vragen gesteld door de leden der Kamer, met de daarop door de regering gegeven antwoorden

1943

Vragen van het lid **Dibi** (GroenLinks) aan de minister van Veiligheid en Justitie over *de toegenomen naleving van leeftijdsgrenzen voor games en films* (ingezonden 21 januari 2011).

Antwoord van staatssecretaris **Teeven** (Veiligheid en Justitie) (ontvangen 24 maart 2011) zie ook Aanhangsel Handelingen, vergaderjaar 2010–2011, nr. 1395.

Vraag 1

Kent u het bericht dat de leeftijdsgrenzen op games en films steeds beter worden gehandhaafd door bioscopen, speelgoedzaken en bibliotheken?¹

Antwoord 1

Ja.

Vraag 2

Deelt u de mening dat een dergelijk handavingsniveau nimmer bereikt had kunnen worden met een strafrechtelijk verbod op gewelddadig beeldmateriaal? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 2

De verbeterde naleving van de leeftijdsgrenzen van de Kijkwijzer voor films en PEGI voor games is tot stand gekomen dankzij een breed scala aan maatregelen die door de private en publieke partijen zijn overeengekomen. Zaken als de introductie van e-learning voor het winkelpersoneel over de betekenis van de (leeftijds)pictogrammen en communicatie over de wettelijke plicht tot naleving, zijn kracht bijgezet door controle op de naleving te intensiveren via de inzet van buitengewoon opsporingsambtenaren. Een eventueel strafrechtelijk verbod op extreem gewelddadig beeldmateriaal staat los van de preventieve inspanningen om de naleving te verbeteren en zou alleen de verspreiding van een specifieke categorie beeldmateriaal voorkomen hebben.

¹ Nu.nl, «Leeftijdsgrens games en films beter nageleefd», 6 januari 2011.

Vraag 3

Deelt u de mening dat de entertainmentbranche er blijkbaar steeds beter in slaagt om mogelijk gewelddadig beeldmateriaal uit handen te houden van te jonge spelers? Zo ja, welke voorlopige conclusies verbindt u hieraan voor de wenselijkheid om een verbod op gewelddadige games te introduceren?

Antwoord 3

Ik constateer dat de audiovisuele branche er steeds beter in slaagt jongeren te beschermen tegen voor hen mogelijk schadelijk beeldmateriaal en zich daarmee aan haar bij wet opgelegde verplichting houdt. Een pluim verdienen vooral de bioscopen, bibliotheken en speelgoedzaken met nalevingspercentages die inmiddels (ruim) boven de vijftig procent zitten. De slechte naleving door onder meer gameshops (28,6%, TNS-Nipo 2010) blijf ik zorgwekkend vinden, maar is voor mij thans geen aanleiding de invoering van een verbod op extreem gewelddadige games te overwegen.

Vraag 4

Bent u bereid de voorbereiding van wetgeving die voorziet in een strafrechtelijk verbod op de openbaarmaking of verspreiding van extreem gewelddadige games, zoals in het vooruitzicht gesteld door uw ambtsvoorganger², per onmiddellijke ingang te staken, nu blijkt dat de branche een substantiële vooruitgang heeft geboekt in de naleving van de gestelde leeftijdsgrenzen? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 4

De toenmalige Minister van Justitie heeft ter uitvoering van de motie Van der Staaij c.s. de mogelijkheid en wenselijkheid van een strafrechtelijk verbod op de verspreiding van extreem gewelddadig beeldmateriaal verkend en de consequenties ervan voor de naleving, handhaving en effectiviteit in ogenschouw genomen. Bij brief van 28 juni 2010 heeft hij uw Kamer laten weten dat een dergelijk verbod juridisch mogelijk is en vanuit een oogpunt van bescherming van jongeren tegen schadelijke invloeden wenselijk kan zijn, mits dit verbod beperkt blijft tot een kleine categorie extreem gewelddadige games. Echter, vanwege de beperkte effectiviteit in termen van handhaafbaarheid en uitvoerbaarheid gaf hij er de voorkeur aan eerst de al ingeslagen weg te vervolgen om in samenwerking met de audiovisuele branches de naleving aan het einde van de distributieketen te verbeteren (Kamerstukken II, 2009/2010, 28 684, nr. 279). Er zijn daarna geen voorbereidingen getroffen voor wetgeving die een verbod op extreem gewelddadige games mogelijk moet maken.

Vraag 5

Vindt u een dergelijk verbod überhaupt wenselijk?

Antwoord 5

Ik constateer dat het beleid van verbetering en intensivering van de naleving van de leeftijdsgrenzen zijn vruchten afwerpt. Het lijkt mij verstandiger daarop in te zetten.

Vraag 6

Deelt u de mening dat alle inspanningen erop gericht moeten zijn op het vangen van échte in plaats van virtuele boeven? Zo nee, waarom niet?

Antwoord 6

De geloofwaardigheid van de rechtsstaat is erbij gebaat, wanneer alle wet- en regelgeving serieus wordt genomen. Weliswaar worden vanuit capaciteits-overwegingen prioriteiten gesteld in de opsporing en vervolging, maar dit ontslaat de overheid niet van de plicht om ook toe te zien op naleving van wetten die in sommige ogen wellicht van geringer belang zijn. De bescherming van jongeren tegen voor hen schadelijk te achten beeldmateriaal is in diverse internationale overeenkomsten vastgelegd en bovendien in nationale wetgeving waaronder artikel 240a Sr verankerd. Ten slotte is de confrontatie op jonge leeftijd met gewelddadig beeldmateriaal geïdentificeerd als een risicofactor voor agressief gedrag. Dit betekent niet dat iedere jongere die

² Kamerstuk, 28 684, nr. 279.

geweldsbeelden ziet, zich agressief zal gaan gedragen, maar dat de kans daarop wel groter wordt. Ook vanuit preventieve overwegingen is het derhalve van belang dat deze bescherming door de overheid wordt geboden.